

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/506/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

446/2015. számú (XII. 17.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. október 19-én előterjesztett **panaszát** a 2015. december 17-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a S. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. október 19-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2015. október 16-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. október 16-án nagyon súlyos trauma érte, ugyanis három sz-i rendőr nála házkutatást tartott. 2015. október 16-án reggel megjelent nála a három rendőr és mondták, hogy nyissa ki a kaput, amely felszólításnak a panaszos eleget tett. Ezt követően a rendőrök fogták magukat és azonnal besiettek a házba és elkezdték kutatni az összes szekrényt, mindent átkutattak és a panaszos kérte, hogy mit keresnek. Azt nem mondták meg neki, hogy mit keresnek. A panaszos előadta, hogy még házkutatási parancsot se mutattak neki, semmilyen dokumentumot sem mutattak neki. A rendőrök csak egyik szobából a másikba járkáltak, amely közben a panaszos folyamatosan kérdezte őket, hogy mit keresnek, de továbbra sem válaszoltak neki. Úgy csináltak, mintha a panaszos egy gyilkos, vagy egy rabló lenne, holott ő semmit sem csinált, nem rabolt. Ezt követően odamentek a

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos nagyon súlyos beteg édesapjához, aki azt sem tudta, hogy mi van, ugyanis arra ébredt fel, hogy az arcába hajolt valaki és megijedt. A rendőrök elkezdték őt kérdezzéni, holott nem is lehetett volna őt jogtalanul megkérdezni bármilyen hivatalos ügyről, mert gondnokság alatt áll és így semmilyen hivatalos ügyet nem intézhet, még a választójogból is ki van zárva.

Amikor a rendőrök elmentek, akkor a panaszos édesapja elkezdett sírni, hogy érte jöttek, holott ő nem csinált semmit. A panaszos elmondta, hogy már négy éve nem tud semmit csinálni, pelenkázni kell, katéteren van. A panaszos állítása szerint tehát már itt is megszegték, felülbírálták a rendőrök a bírósági ítéletet. Mármint azzal, hogy a panaszos tudtán kívül zaklatták az édesapját. A panaszos tudomása szerint ugyanis semmilyen közalkalmazott, semmilyen köztisztviselő nem írhatja felül az Alkotmánybíróságot, a paragrafust. A panaszos erre nagyon ideges lett és hiába kérdezte, hogy mit keresnek, nem mondták meg neki. A panaszos nagyon reszketett és mivel kismama megmondta neki az orvosok, hogy semmi idegeskedés, semmi nagyobb munka nem tesz neki jót, hiszen ezáltal nő a rizikófaktora annak, hogy elveszíti a kisbabáját. Ezt a terhes gondozási kiskönyvébe is beírták és ezt az orvosi vizsgálatok is bizonyítják.

A panaszos erre figyelemmel tette fel a Testületnek azt a kérdést, hogy őt egy ilyen trauma érte, így ha elmegy a három rendőr és rosszul lesz, elvetél és közben elájul a sok vérvesztéstől, akkor vajon mi lesz? Akkor a három rendőr gyerek gyilkos és még őt is akkor megölték? A panaszos így ismételt, nyomatékosítottan elmondta, hogy a rendőrök nem voltak tekintettel semmire és senkire.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Megyei Rendőr-főkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Sz. Rendőrkapitányság vezetője 2015. november 5-én készítette el a kifogásolt rendőri intézkedésről az átíratát, amelyből az alábbiak állapíthatók meg.

A Sz. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közlekedésrendészeti Alosztály állományához tartozó J. L. c. r. zls. baleseti helyszínelő és balesetvizsgáló, illetve a Járőr-és őrszolgálati Alosztály állományához tartozó Cs. B. c. r. törm. járőr és V. A. r. örm. járőr közös gépkocsizó közterületi szolgálatot láttak el küldési feladatok miatt V. város illetékességi területén.

Eközben a Sz. Rendőrkapitányság épületében tartózkodó T. J. r. szds. (őrsparancsnok) mobiltelefonjára jelzés érkezett, hogy V., N. utca 14. szám alatt egy H. J. nevezetű körözött személy tartózkodik. T. J. r. szds. a kapitányság épületében a rendelkezésre álló nyilvántartó rendszerek útján meggyőződött arról, hogy a mobiltelefonjára érkezett jelzés valós, mivel ténylegesen hatályban volt H. J-sal szemben az O. Járásbíróság által kiadott elfogatóparancs. A jelzés visszaellenőrzése után utasította V. területén szolgálati okból tartózkodó egyenruhás állományt, hogy vonuljanak vissza V., N. utca 14. szám alá a feltételezett körözött személy tartózkodási helyére, annak elfogása és előállítására végett. Az utasításban közölte a körözött személy adatait, majd 8 óra körüli időben a járőrök megjelentek a V., N. utca 14. szám alatti családi ház előtt.

A kaput zárt állapotban találták, ezért hangos kiáltással, próbálkoztak azért, hogy esetleg a házból valaki kijöjjön. Pár perc elteltével egy számukra ismeretlen nő ment ki az ingatlanból a kapuhoz, aki a panaszosként mutatkozott be. Ekkor J. L. c. r. zls. napszaknak megfelelően köszönt, majd bemutatkozott neki. Közölte, hogy a Sz. Rendőrkapitányságról érkeztek, majd közölte, hogy jelzést kaptak arról, hogy az ingatlanban egy körözött személy tartózkodik és azt le kell ellenőrizniük. Az intézkedés céljának közlését szinte be sem tudta fejezni a rendőr, mivel a panaszos megkérdezte tőlük, hogy H. J-ről van-e szó. (H. J. a lakcímen lakik és ott alkalmi munkásként dolgozik a panaszos megbízásából.) J. L. c. r. zls. közölte vele, hogy a panaszos által megnevezett H. J-t keresik. Akkor a panaszos azt válaszolta, hogy H. J. nem tartózkodik az ingatlanban. J. L. c. r. zls. a panaszostól megkérdezte, hogy leellenőrizhetik-e, hogy valóban ott tartózkodik H. J. A panaszos azt válaszolta, hogy nyugodtan és beengedte a rendőröket.

A lakóházat a jelenlétében elkezdtek átnézni. A panaszos eközben teljesen kikelve magából indulatosan kiabálni kezdett, hogy elege van már abból, hogy a rendőrök mindig nála keresik H. J-t. Azt mondta, hogy nem ez az első eset már, hogy a rendőrség itt keresi. Azt is mondta, hogy tudja, hogy ki küldi a rendőröket erre a lakcímszámra. Egy nőt említett az intézkedő rendőröknek, azonban a nevét nem közölte velük.

Az intézkedés során kijelentette, hogy ő várandós és ha bármilyen probléma lép fel amiatt, hogy itt jártak, akkor a rendőröket teszi érte felelőssé. Közölte, hogy a lakás belső szobájában egy idős férfi fekszik, aki beteg, és ha neki az állapotában bármi rossz irányú változás következik be, azért szintén az intézkedő rendőrök a felelősek. Az idős fekvő férfi betegségét nem közölte. J. L. c. r. zls. felajánlotta a panaszos részére, hogy amennyiben rosszul érzi magát, azonnal orvost hív hozzá, de ezt visszautasította.

A lakóház belső szobájában történt ellenőrzés alkalmával J. L. c. r. zls. látta, hogy a sarokban egy idős férfi feküdt az ágyban. Az idős férfi ránézett és valamit megpróbált mondani a részére. J. L. c. r. zls. úgy ítélte meg, hogy meg van ijedve az idős férfi, ezért odament hozzá és közölte vele, hogy rendőrök. Úgy ítélte meg, hogy megértette, amit mondott neki, mert megnyugodott.

Eközben a panaszos tovább kiabált az intézkedő rendőrökkel. Valakit fel is hívott telefonon. Azzal a személlyel is ingerülten kiabálva beszélt. A telefonba azt mondta, hogy már megint megjelentek a rendőrök és H. J-t keresik. A telefonon pár percig beszélt. Amikor lerakta, akkor közölte, hogy H. J-t V., Ú. utca 8. szám alatt találják, ott gondozza az állatokat.

A panaszos ismét elmondta, hogy elege van már abból, hogy a rendőrök mindig nála keresik H. J-t és azt is, hogy tudja, hogy egy nő küldi mindig a rendőröket hozzá.

Az intézkedő rendőrök, amikor meggyőződtek arról, hogy a N. utca 14. szám alatt nem tartózkodik a körözött személy, akkor J. L. c. r. zls. ismertette a panaszossal, hogy milyen jogorvoslattal élhet a rendőri intézkedéssel szemben. Ezt követően a rendőrök távoztak a panaszos lakásából.

Ezután 8 óra 37 perckor a panaszos által mondott V., Ú. utca 8. szám alá vonultak a rendőrök, ahol igazoltatás alá vonták az ott lakó H. F-et. Közölték vele, hogy a Sz. Rendőrkapitányságról érkeztek, mert jelzés érkezett, hogy ott tartózkodik H. J., aki ellen

elfogatóparancsot adtak ki. H. F. közölte a rendőrökkel, hogy H. J. az udvaron tartózkodik, az állatokat gondozza. Azt követően H. F. szólt H. J-nak, akit igazoltatás alá vontak. Adatait az országos nyilvántartásban leellenőrizték. Megállapították, hogy ellene az O. Járásbíróság elfogatóparancsot adott ki. Ezek után H. J-t elfogták és a Sz. Rendőrkapitányságra előállították.

A panaszossal szemben 2015. október 16-án 8 óra körüli időben a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 11. § (1) bekezdés és az Rtv. 12. § (1) bekezdés alapján foganatosított intézkedést J. L. c. r. zls. Az intézkedés célja az O. Járásbíróság elfogatóparancsa alapján körözött H. J-nak az elfogása volt. H. J-t a panaszos munkásként foglalkoztatta. Az intézkedő rendőrök a panaszos magánlakásában az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja alapján foganatosítottak intézkedést, büntetőeljárás terheltjének (H. J-nak) az elfogása érdekében.

A panaszos beadványával ellentétben a rendőrök nem házkutatást hajtottak végre, hanem a körözött személy felkutatása érdekében hajtottak végre kutató-szűrő munkát, amelynek alkalmával a lehetséges elrejtőzés helyeit vizsgálták át.

Az intézkedés célját a rendőrök az intézkedés kezdetekor közölték, J. L. c. r. zls. jelentésében leírta, hogy a panaszos őket beengedte és önként hozzájárult ahhoz, hogy a lakóházban leellenőrizzék a körözött személy hollétét. J. L. c. r. zls. jelentésében leírtak alapján az intézkedés megkezdésekor közölte, hogy a Sz. Rendőrkapitányságról érkeztek, majd közölte, hogy jelzést kaptak, hogy az ingatlanban egy körözött személy (a panaszos név szerint is megnevezte ezt a személyt) tartózkodik és ezt a ténytet le kellett ellenőrizniük. J. L. c. r. zls. intézkedését az Rtv. 20. § rendelkezéseire figyelemmel kezdte meg és fejezte be. Az intézkedés befejezésekor a panaszos részére a jogorvoslati lehetőségeket is felsorolta.

A telefonos bejelentés a körözött személy vélt tartózkodási helyéről elsőként a V. Őrs hálózati telefonjára, majd T. J. r. szds. mobiltelefonjára érkezett, amelyről hangfelvétel nem áll a parancsnok rendelkezésére.

2) J. L. c. r. zls. 2015. november 3-án tette meg az intézkedésről szóló jelentését, amelyben előadta, hogy 2015. október 16-án H. J-sal szemben foganatosított rendőri intézkedésről Sz. L. r. szds. közlekedésrendészeti alosztály vezető utasítására készítette el jelentését.

2015. október 16-án 6 órától 18 óráig, mint a Sz. Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Alosztály helyszínelő és balesetvizsgálója látott el szolgálatot Sz. város kül-és belterületén járőrparancsnokként. Beosztottjai az eligazítás alapján a 2015. október 16-án 6 órától 18 óráig Cs. B. c. r. törm. és V. A. r. őrm. járőrök voltak. Szolgálatuk ellátása során V. területén tartózkodtak, szolgálati ügyből kifolyólag, amikor t. J. r. szds. (V. Őrsparancsnok) utasította őket, hogy vonuljanak V., N. utca 14. szám alá, mivel ott tartózkodik H. J., akinek elfogatóparancs alapján a körözését rendelték el.

Az utasításnak megfelelően 2015. október 16-án 8 óra körüli időben jelentek meg V., N. utca 14. szám alatti családi ház előtt. A kaput zárt állapotban találták, ezért kiabálni kezdtek, hogy a lakásból valaki kijöjjön. Pár perc elteltével egy hölgy jött ki az ingatlanból a kapuhoz, aki a panaszosként mutatkozott be. Ekkor a napszaknak megfelelően köszönt neki J. L. c. r. zls., majd bemutatkozott neki. Közölte vele, hogy a Sz. Rendőrkapitányságról érkeztek, mert

jelzést kaptak, hogy az ingatlanban egy körözött személy tartózkodik. A mondatot szinte be sem tudta fejezni, mivel a panaszos erre megkérdezte, hogy H. J.-ről van-e szó. (H. J. a N. utca 14. szám alatt lakik és ott alkalmi munkásként dolgozik). Közölte vele a rendőr, hogy igen, H. J.-t keresik. Azt válaszolta, hogy H. J. nem tartózkodik a lakásban. A rendőr megkérdezte a panaszost, hogy leellenőrizhetik-e azt, amire a panaszos azt mondta, hogy nyugodtan és ennek jeléül kinyitotta az ajtót és a rendőröket önként beengedte a lakásba.

A rendőrök a lakást a panaszos jelenlétében kezdték meg átnézni. A panaszos eközben teljesen kikelve magából, indulatosan kiabálni kezdett, hogy elege van már abból, hogy a rendőrök mindig nála keresik H. J.-t. Azt mondta, hogy nem ez az első eset már, hogy a rendőrség itt keresi. Azt is mondta, hogy tudja, hogy ki küldi a rendőröket erre a lakcímre; egy hölgyet emlegetett, akinek a nevét nem mondta meg. Közölte a rendőrökkel, hogy ő terhes és ha valami komplikáció lép fel amiatt, hogy a rendőrök itt jártak, akkor a rendőröket teszi azért felelőssé. Azt is mondta a panaszos, hogy a belső szobában fekszik egy idős férfi, aki beteg és ha neki az állapotában bármi rossz irányú változás következik be, azért is a rendőrök lesznek a felelősek. Azt nem mondta, hogy ennek a férfinak mi a betegsége. A rendőr ekkor közölte a panaszossal, hogy amennyiben rosszul érzi magát, akkor azonnal orvost hív, de a panaszos ezt visszautasította.

A belső szobába is benéztek a rendőrök azért, hogy felkutassák H. J.-t. J. L. c. r. zls. látta, hogy a sarokban egy idős férfi fekszik az ágyban. Éppen a rendőrré nézett és valamit megpróbált neki mondani. A rendőr úgy látta, hogy meg volt ijedve, ezért odament hozzá és közölte vele, hogy rendőrök és próbálta megnyugtatni. A közléseket látszólag a férfi megértette, és ezt követően megnyugodott. Mindeközben a panaszos tovább kiabált és valakit fel is hívott telefonon. Azzal az illetővel is ingerülten, kiabálva beszélt. Mondta a telefonba, hogy már megint itt vannak a rendőrök, és H. J.-t keresik. Pár percig beszélt a telefonon. Amikor lerakta, akkor azt mondta, hogy H. J.-t a V., Ú. utca 8. szám alatt találják a rendőrök, ahol az állatokat gondozza. A rendőr ekkor próbálta megnyugtatni a panaszost, de ő nagyon ingerült volt. Azt mondta, hogy elege van már abból, hogy a rendőrök mindig nála keresik H. J.-t és azt is, hogy tudja, hogy egy nő küldi mindig a rendőröket hozzá. A rendőr közölte a panaszossal, hogy amennyiben az intézkedéssel szemben panaszt kíván előterjeszteni, akkor azt hol teheti meg. Ezt tudomásul vette, majd a rendőrök távoztak a lakásból.

Ezt követően 8 óra 37 perckor a V., Ú. utca 8. szám alá vonultak, ahol igazoltatás alá vonták az ott lakó H. F.-et, akivel közölték, hogy a Sz. Rendőrkapitányságról érkeztek annak érdekében, mivel jelzés érkezett, hogy itt tartózkodik H. J., aki ellen elfogatóparancsot adtak ki. H. F. közölte a rendőrökkel, hogy H. J. az udvaron tartózkodik és az állatokat gondozza. Ezt követően szólt neki, hogy jöjjön elő. H. J.-t ekkor a rendőrök igazoltatás alá vonták. Adatait az országos nyilvántartásban leellenőrizték, amely során megállapítást nyert, hogy ellene az O. Járásbíróság elfogatóparancsot adott ki. Ezek után H. J.-t elfogták és a Sz. Rendőrkapitányságra előállították.

Az intézkedésnél végig jelen volt Cs. B. c. r. törm. és V. A. r. őrm.

3) T. J. r. szds. őrsparancsnok 2015. november 5-én Sz. L. r. szds. közlekedésrendészeti alosztályvezető tájékoztatása nyomán készítette el a sérelmezett rendőri intézkedés vonatkozásában a jelentését, amelyben előadta, hogy 2015. október 16-án R. Z. c. r. zls. szolgálaton kívüli körzeti megbízott a V. Rendőrőrs épületében tartózkodott (szabálysértési ügyben idézett személyre várt), amikor kb. 7 óra 45 perckor az őrs épületében lévő vezetékes

telefonra, amelyen hangrögzítés nincs, hívás érkezett. R. Z. c. r. zls. körzeti megbízottat a K. Rendőrőrs munkatársa tájékoztatta, hogy lakossági jelzés érkezett az irányukba, amely szerint V., N. utca 14. szám alatt H. J. lakos bujkál, aki ellen elfogatóparancs van érvényben. Ezt követően R. Z. c. r. zls. telefonon értesítette a kapott információkról az őrsparancsnokot, mivel szolgálati érdekből a Sz. Rendőrkapitányságon tartózkodott, valamint a V. Rendőrőrsön szolgálatban lévő munkatárs nem volt.

A fentiek alapján, a kapott információk megerősítése végett a Körözési Információs Rendszerben adatgyűjtést végzett az őrsparancsnok, amely során megállapította, hogy a kapott információ megalapozott és H. J. lakos ellen az O. Járásbíróság elfogatóparancsot adott ki, amelyben kéri a nevezett elfogását és őrizetbe vételét. Ezt követően telefonon értesítette az őrsparancsnok az akkor V. területén szolgálati érdekből tartózkodó J. L. c. r. zls-t a kapott információról és utasította, hogy a beszerzett adatok alapján kellő körültekintés mellett, mivel a nevezett szökésétől, megbúvásától lehet tartani a szükséges intézkedéseket tegye meg és a nevezett megtalálása érdekében az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján fogja el és a Sz. Rendőrkapitányságra állítsa elő, továbbá elfogás esetén a szolgálati út betartásával jelentését tegye meg az őrsparancsnok irányába. Továbbá a Körözési Információs Rendszerből kinyert adatokat az őrsparancsnok kinyomtatta és azt átadta szóbeli tájékoztatás mellett a Sz. Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnokának, G. L. r. ftzls-nak.

J. L. c. r. zls. jelentése alapján a nevezett személyt V., N. utca 14. szám alatt nem találta meg, de az ott beszerzett adatok alapján megjelent V., Ú. utca 8. szám alatt, ahol H. J-t megtalálta, adatainak ellenőrzését követően elfogatóparancs alapján elfogta és előállítására intézkedett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) VI. cikkében rögzített magánlakás sértetlenségéhez fűződő jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A panaszos beadványában sérelmezte a rendőrök által a lakásában foganatosított intézkedést, valamint azt, hogy többszöri kérése ellenére sem mondták meg neki a rendőrök az intézkedés okát.

1) A Testület megvizsgálta, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége, azaz kellő felhatalmazás birtokában foganatosított-e intézkedést a panaszos ingatlanában.

A panaszos beadványában előadta, hogy mind a mai napig nem tudja, hogy a rendőrök miért mentek be az ingatlanába és foganatosítottak ott intézkedést, amely során mindent átkutattak. Többszöri kérése ellenére sem mutattak be neki házkutatási parancsot, valamint nem közölték vele az intézkedés okát.

A rendőrség tájékoztatása szerint a K. Rendőrőrs tájékoztatta a V. Rendőrőrsöt, hogy egy komádi lakos, akit az O. Járásbíróság elfogatóparancsa alapján köröznek lakossági bejelentés alapján a panaszos ingatlanában tartózkodik. A bejelentés hatására a rendőrök 2015. október 16-án, 8 óra körüli időben jelentek meg a panaszos lakása előtt, ahol a kapu zárva volt. Ezt követően kiabálni kezdtek annak érdekében, hogy valaki majd kijön az ingatlanból. Ekkor a panaszos, bemutatkozását követően lépett ki, majd az intézkedő rendőr köszönt, bemutatkozott és közölte vele, hogy lakossági bejelentés alapján információjuk van arra nézve, hogy egy körözött személy tartózkodik az ingatlanban. A panaszos erre – a rendőr közlését megszakítva – kérdezte, hogy csak nem H. J-t keresik-e, amelyre a rendőr azt válaszolta, hogy igen. Kiderült, hogy a személy a panaszosnál lakik és ott alkalmi munkákat lát el. A panaszos ezt követően önként beengedte a rendőröket, majd az intézkedés folyamán egyre felfokozottabb hangulatba került, hiszen elmondta a rendőröknek, hogy elege van már abból, hogy mindig nála keresik H. J-t, sőt azt is elmondta, hogy tudja, hogy ezeket a bejelentéseket egy nő teszi. Ezt követően a panaszos, miközben a rendőrök keresték H. J-t valakinek telefonált és továbbra is ingerülten kifejezte azt, hogy elege van abból, hogy mindig nála keresik a panaszost. Majd miután a panaszos abbahagyta a telefonálást, közölte a rendőrökkel, hogy információja van tekintetben, hogy a keresett személy V., Ú. utca 8. szám alatt van. A panasztételi lehetőségekről való tájékoztatást követően a rendőrök a helyszínen befejezték a kutató munkát és elindultak a panaszos által megadott lakcímre, ahová 8 óra 37 perckor érkeztek meg és ott a körözött személyt is megtalálták. A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos magánlakásában foganatosított intézkedés jogalapját az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja adta és annak célja az volt, hogy büntetőeljárás terheltjét elfogják.

Az Rtv. 1. § (1) bekezdése szerint a rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzése. Jelen jogszabályhely (2) bekezdés 1. pontja *expressis verbis* meghatározza a rendőrség oldalán, hogy a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bünyügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A (2) bekezdés alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. Ezt egészíti ki a 14. §, amely szerint a rendőr közreműködik a közbiztonságot fenyegető veszélyhelyzet elhárításában. Ha a veszélyhelyzet elhárítása más szerv feladatkörébe tartozik, de beavatkozására csak késedelmesen van lehetőség, a rendőr haladéktalanul gondoskodik a veszély elhárításáért felelős hatóság vagy más szerv értesítéséről.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése alapján a rendőrség feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sértetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából.

A Testület az általa kialakított történeti tényállás részeként kezelte azt, hogy a rendőrség lakossági bejelentés alapján kezdeményezett intézkedést a panaszos ingatlanjában, hiszen információ merült fel tekintetben, hogy körözött személy tartózkodik a panaszos ingatlanjában. Tekintet nélkül arra, hogy a panaszos bár tagadta azt beadványában, hogy tudta volna, hogy miért intézkednek a lakásában, mégis a rendőrség határozottan azt az álláspontot közölte a Testülettel, hogy a panaszos saját maga nevezte meg azt a személyt, akit keresnek, sőt még azt is elmondta, hogy nem ez az első alkalom, hogy a rendőrök emiatt megjelennek nála, sőt azt is a rendőrség tudomására hozta, hogy a keresett személy nála lakik és alkalmi munkákat végez; mégis ennek ellenére megállapítható, hogy gyanú merült fel tekintetben, hogy a panaszosnál tartózkodhat a személy. A rendőrség a panaszos ingatlanában addig tartózkodott, amíg a helyszínen beszerzett információk alapján (kutatás és vélelmezhetően a panaszos közlése, hiszen az alapján megtalálták a keresett személyt azon a címen, ahová a panaszos irányította őket) kétséget kizáróan megállapították, hogy nem tartózkodik a körözött személy. Ezt követően a rendőrök a panaszos ingatlanját elhagyták.

A Testület álláspontja szerint a rendőrök lakossági bejelentés hatására (konkrét információk birtokában) jelentek meg a panaszos lakásánál és foganatosítottak magánlakásban intézkedést körözött személy felkutatása, elfogása és előállítása érdekében. Jelen esetben a bűnüldözési érdek elsőbbséget élvezett a panaszos magánlakás sértetlenségéhez fűződő érdekével szemben, így egy nem nyilvánvalóan alaptalan lakossági bejelentés alapján végrehajtott intézkedés a panaszos magánlakásában nem sértette a panaszos magánlakás sértetlenségéhez fűződő jogát.

Tekintettel a fentebb kifejtettekre a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem sérült a panaszos magánlakás sértetlenségéhez fűződő alapvető joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során a rendőrök egyszer sem közölték vele azt, hogy miért vizsgálják át az ingatlanát. Többszöri kérése ellenére nem mutattak házkutatási parancsot, sőt nem is mondták meg neki, hogy miért vannak ott és miért kutatnak át mindent.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos miután bemutatkozott a rendőröknek meg sem várta a rendőrök közlését tekintetben, hogy miért vannak a helyszínen, már ő közölte velük azt, hogy valószínűleg H. J-t keresik. Ezt a rendőri közlés megerősítette. A panaszos erre tekintettel önként engedte be a rendőröket a lakásába és azt is kifejezte az irányukba, hogy már nagyon elege van abból, hogy mindig nála keresik H. J-t. Azt is elmondta a rendőröknek, hogy tudja, hogy egy hölgy teszi a telefonos bejelentéseket a rendőrségre, de nem nevezte meg ezt a személyt. A rendőrség tudomására hoztak azt az információt is, hogy a keresett személy nála lakik és alkalmi munkákat végez. A panaszos egyre felfokozottabb idegállapotba került az intézkedés során és hirtelen elkezdett telefonálni, amely során továbbra is agresszíven beszélt a telefonban is. Miután abbahagyta a hívást, közölte a rendőrökkel, hogy a keresett személy hol tartózkodik. Ezt követően hagyták el a rendőrök a helyszínt.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszakknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A történeti tényállás kialakítása során a Testület a panaszos és a rendőrség által előadott információk között feszülő ellentmondásba ütközött, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott megállapítani egy olyan történeti tényállást, amely fényében a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna. Ezen körülményre tekintettel a Testület csakis úgy határozhatott, hogy a panaszost tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentebb tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondás miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség kellő jogalap birtokában foganatosított intézkedést a panaszos magánlakásában, így nem sérült a panaszos magánlakás sértetlenségéhez fűződő alapvető joga. A rendőrség tájékoztatására vonatkozó kifogás kapcsán a Testület egy feloldhatatlan ellentmondásba ütközött, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést fogantató rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2015. december 17.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cseryák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET